

AVENTURA AL MÓN DELS MONSTRES

Vet aquí una vegada 2 nens que anaven a 6è de primària i estudiaven a una escola petita de Sant Boi de Llobregat. L'Alba, era una noia d'onze anys i li agradava molt veure vídeos a les xarxes socials, potser massa i tot. L'Aleix, en canvi, preferia jugar a futbol sala al camp municipal del poble. Tots dos eren molt diferents, però molts cops estaven junts perquè els pares es coneixen de l'escola. Un dia, dinant a un restaurant l'Alba i l'Aleix estaven mirant un vídeo de gràcia al *YouTube*.

-Mira aquest gos, és molt graciós!- Va dir l'Aleix.

-I aquests acudits! Són bonissi...- A l'Alba no li va donar temps d'acabar la paraula.

Quan de cop, van aparèixer a un altre món, o fins i tot a un altre univers.

-On... On estem?- Va tartamudejar l'Alba.

-No ho sé, l'únic que sé és que vull sortir d'aquí.- Va cridar l'Aleix.

Van caminar durant una estona fins que van veure una "tribu" de bèsties estranyes, feien d'alçada des de 50 cm fins a 1,20 metres. Els dos nens molt espantats es van amagar, però, llavors, un monstre petit i groc d'aspecte simpàtic va cridar amb tota la seva veu:

-Humans!!!- Un cop ho va dir, els altres de la "tribu" van sortir corrents darrere dels nens. Quan ja creien que estaven sense perill, la noia va agafar el mòbil i van intentar trucar als seus pares, però en aquell món no hi havia *wifi*!

-No m'ho puc creure, en quin tipus de món no hi ha *wifi*?!- Va dir l'Alba

A continuació, van sentir una veu desconeguda parlar.

-Hola! Qui sou?- Va dir tot acariciant les cames de l'Alba.

-Eh... Som l'Alba i l'Aleix.-Van dir els dos.

Després d'una estona de silenci profund, el petit monstre va preguntar com havien acabat allà i ells li van explicar tota la història i després, van preguntar si hi havia sortida d'aquest món. El monstre va dir que sí, però que ho havien d'aconseguir sense que el guardià monstre els trobes, perquè si no els tractaria com a esclau durant tota la vida.

-Com a esclaus!!!- Van respondre els dos alhora.

També els hi va dir que havien de sortir per un portal situat a l'altra banda d'aquell petit món (no era tan petit!). No van perdre ni un minut, i van començar a córrer cap a l'altre banda del planeta, van passar hores, hores i més hores. Feia 5 hores que caminaven. Quan de cop...

-La pedra màgica!- Va cridar el petit monstre i per ell que es veu també despistat.

-La pedra què?- Va cridar l'Aleix espantat.

Llavors, la petita i estranya criatura va treure un llibre més gran que un diccionari on estava escrita una antiga llegenda. El monstre va començar a explicar que necessitaven una pedra màgica i brillant per obrir i activar el portal. L'Alba que anava molt cansada va renunciar tornar enrere, però, en canvi, l'Aleix que era tan esportista anava perfectament i deia que podia tornar enrere però que no volia, això va fer començar una discussió.

- Jo no vaig, estic més cansada que tu als partits.-Va dir l'Alba.

-No aniré, perquè sempre jo?.- Va protestar l'Aleix.

Per sort d'ells dos, el monstre va començar a saltar amb la pedra a la mà. Va haver-hi un silenci durder i profund, com quan vas caminant per la muntanya.

-La tinc, la tinc, la tinc!- Va repetir la criatura bastantes vegades.

Aquella dia no van poder continuar avançant perquè era fosc, i era un perill seguir sense llum. Van anar a dormir, al principi la nit era tranquil·la, només al principi, perquè a les més o menys 3 de la matinada l'Alba i l'Aleix van notar com una pell suau i una veu aguda estava cridant perquè es despertessin.

-El guardià monstre!- Cridava aquella veu.

Tots tres es van amagar darrere d'una barberia de monstres, per sort no els va veure, o allò creien.

-Sé que esteu allà.- Repetia una veu greu.

Sense pensar-ho van tocar el dos d'allà. Les 2 hores que els hi quedaven per arribar al portal les van fer en 25 minuts! Quan ja eren al davant del portal el petit monstre va treure la pedra màgic del seu pell, tot seguit van repetir junts:

-Portalet màgic, torna'ns al nostre món, la Terra, portalet màgic.

Però el portal no s'obria. Ja havien perdut l'esperança quan en el millor moment...

Puf!!! S'obre el portal. L'Alba, l'Aleix i el monstre es van fer una abraçada gegant, i els dos nens van passar pel portal màgic que els tornaria a la Terra. Ja estaven a la Terra, de fet en el restaurant "El Cim", on estaven els seus pares, realment el temps no havia avançat. Els pares continuaven igual que quan havien desaparegut! Després d'uns minuts pensant com podien haver acabat al "Món Màgic dels Monstres" un cambrer del restaurant va portar 2 plats combinats amb macarrons, pollastre arrebossat i patates fregides. Òbviament, a l'escola ningú creu a l'Alba ni a l'Aleix sobre aquesta història, però ells sempre se'n recordaran i serà un record dels dos. Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.